

B r a v c e m i n s o d e l a v c e m

KAPLJE SO REVILJA. Kaj nam je potrebna še ena revija, morda poreče praktični "občan". Nemara smo res zanesenjaki in bomo za marsikoga smešni že zgolj zato, ker se v letu jugoslovanske gospodarske reforme ne ukvarjamo le s pridobitniškim delom, ampak pišemo in izdajamo revijo; revijo, ki ni niti tiskana, ne honorira prispevkov in nosi skromno ime: Kaplje. Sodelavka nam je pisala, da je ta naslov preličen za naše prav nič lirične čase. Saj ima kar prav, a mi imena ne mislimo spreminjati. Nekaj kapelj res skoraj nič ne pomeni; tuči posameznik je le kaplja v človeškem morju, a kaplja vendarle j e in mnogo kapelj je skupnost, je veletok.

Naša revija ni naslednica niti tekmeč katerekoli slovenske revije; takšna kot hoče biti, ni prenagljeno dejanje. Rodila se je iz poštenih namenov nekaterih kulturnih delavcev, ki menijo, da je za Slovence prišel čas, ko provinca v tistem starem pomenu besede ne obstaja več. Ustvarjavnici, kulturni in javni delavci čutijo danes večjo povezanost, kot nekoč; nekaj desetih kilometrov razdalje jih ne more oropati tistega, kar bi lahko gojili v Ljubljani, v nekoliko manjši meri tudi v Mariboru in Celju. Sicer pa so tuči manjši kraji potrebni kulturnih "injekcij". Taka injekcija naj bi bila v Idriji - in s tem na Primorskem - tudi revija KAPLJE.

Poleg prispevkov, ki jih običajno prinašajo revije, bomo z veseljem priobčevali iskre misli in kratke sodbe o tem ali onem živem vprašanju; četudi morda ne bodo podane v kateri od znanih in utrjenih oblik. Menimo namreč, da je v naši družbi še preveč starih pa tudi prenovljenih, posodobljenih, a še vedno ozkih pogledov na stvari, pojave in človeka.

Posebno nam bo pri srcu umetniška in splošna kulturna
tvornost na tem delu slovenske zemlje. Skušali bomo povezati
piščoče ljudi z obeh strani mejne črte, ki teče od Planice do
do Ankarana; v prihodnosti si bomo prizadevali ustvariti stik
tudi z brati onstran Karavank.

Četudi bodo naša prizadevanja le kaplje v morje, bomo
imeli sladko zavest, da nismo molčali in preslišali svojega
notranjega klica.

V Idriji, decembra 1965

Uredništvo